

[Miljøministeren]

geren anfører, at dette er i strid med § 23 i levnedsmiddelloven, fordi det heri er bestemt, at levnedsmidler ikke må sælges under omstændigheder, der er egnede til at vildlede forbrugerne bl. a. med hensyn til varens oprindelse.

Jeg kan oplyse, at det ifølge levnedsmiddelloven er de kommunale myndigheder, der fører tilsyn med, at levnedsmiddelloven og de med hjemmel i loven fastsatte bestemmelser overholdes, herunder bestemmelserne om vildledende mærkning.

Såfremt der er tale om en overtrædelse af § 23 i levnedsmiddelloven, er det således de kommunale myndigheder, der skal træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger overtrædelsen skal medføre.

Jeg kan yderligere oplyse, at statens levnedsmiddelinstitut allerede i juni har haft spørgsmålet forelagt. Det drejede sig her konkret om dåsekonserverede majs.

Instituttet udtalte da, at der ikke inden for levnedsmiddellovgivningens område er fastsat en generel regel om, at levnedsmidler skal mærkes med oplysning om oprindelsesland, men at det konkrete produkt er omfattet af bekendtgørelse af 19. december 1959 om frugt- og grøntkonserves. I medfør af denne bekendtgørelse skal produkter, der er omfattet heraf, være mærket bl. a. med oplysning om, i hvilket land varen er fremstillet. Under hensyntagen til, at man fik oplyst, at Transvaal er en provins i Sydafrika uden selvstændig status, fandt man ikke at kunne betragte Transvaal som et land og fandt, at der var tale om en overtrædelse af bekendtgørelsen, og sendte derfor sagen til den lokale myndighed med anmodning om at foretage det videre fornødne.

Levnedsmiddelinstituttet har oplyst, at den lokale myndighed endnu ikke har afsluttet behandlingen af sagen.

Om der i det her foreliggende tilfælde er tale om en overtrædelse af § 23, fordi levnedsmidler er mærket med, at de er produceret i Transvaal i stedet for i Sydafrika, er imidlertid et fortolkningsspørgsmål, som det i sidste ende tilkommer domstolene at tage stilling til.

Til *undervisningsministeren* (13/9 78) af:

Hagen Hagensen (KF): -

»Vil ministeren søge datalære optaget som valgfrit fag i folkeskolen?«
(Sprm. nr. 1218).

Begrundelse.

Den voldsomme udvikling, der foregår på dataområdet, betyder, at ingen fremover kan undgå at få berøring med databehandling.

Det forekommer derfor både naturligt og nødvendigt, at der gives mulighed for undervisning i læren om data, herunder både om rette brug og om muligheder for at forhindre misbrug.

Der går nok ikke så lang tid, før en obligatorisk undervisning i datalære kan vise sig som en nødvendighed, men datalære som valgfrit fag burde være en mulighed og vil kunne hjælpe på forståelsen af dataalderen.

Besvarelse (25/9 78):

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

I folkeskolelovens § 9, stk. 1, er det fastsat, hvilke fag og emner der som valgfag kan tilbydes eleverne på 8.-10. klassetrin. Det drejer sig om 15 fag og emner, hvoriblandt datalære ikke er nævnt.

Endvidere fremgår det af § 9, stk. 3, at undervisningsministeren, i København skoleinspektionen, kan godkende, at der tilbydes eleverne undervisning i andre praktisk eller kunstnerisk betonedede fag eller emner, og at godkendelsen for eleverne i 10. klasse tillige kan omfatte undervisning inden for andre fagområder.

Af lovens forudsætninger, således som de kommer til udtryk i bemærkningerne til lovforslagets § 9, fremgår det, at den i forhold til de tidligere fremsatte lovforslag ændrede udformning giver en høj prioritet til de praktisk og kunstnerisk betonedede fag, idet mulighederne for at tilbyde eleverne undervisning inden for andre fagområder, herunder bl. a. i datalære, er begrænset til 10. klasse.

Det er således ganske klart, at der efter loven ikke består nogen mulighed for at godkende datalære som valgfag på 8. og 9. klassetrin, og enkelte henvendelser til undervisningsministeriet herom er blevet besvaret i overensstemmelse hermed.

På den anden side kan faget altså forekomme som valgfag i 10. klasse, og jeg kan oplyse, at der for indeværende skoleår i nog-